

ÉMVIZIG

Vizeink

2016. augusztus

A tartalomból:

2. old. 2016 évben kezdődő KEHOP projektek bemutatása

**11. old. Beszámoló a Magyar- Szlovák Határvízi Bizottság
Tisza és mellékfolyói Albizottságának üléséről**

13. old. Nyugdíjas találkozó - 2016

14. old. 50 Év!

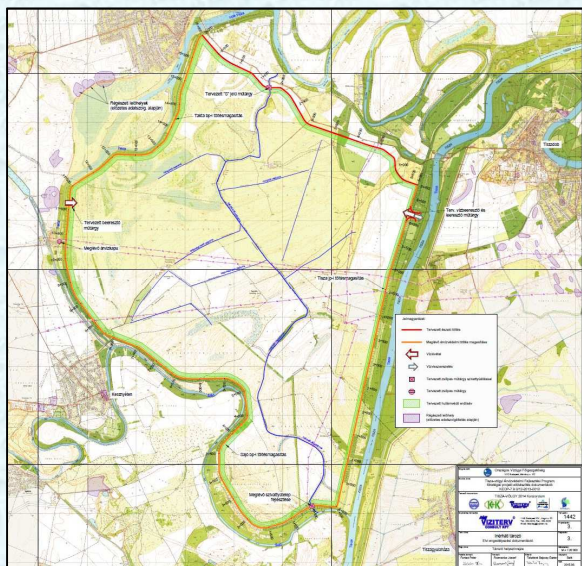
17. old. Az 1878. évi nagy miskolci árvíz emlékére

AZ ÉSZAK - MAGYARORSZÁGI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG MŰKÖDÉSI TERÜLETÉN 2016 ÉVBEN KEZDŐDŐ KEHOP PROJEKTEK BEMUTATÁSA

VTT Közép-tiszai tározók kiépítése, Inérhāti tározó

KEHOP-1.4.0-15-2016-00013

A projekt általános célja a VTT program eddigi tapasztalatainak hasznosításával a Tisza-völgy árvízi biztonságának javítása.

Inérhāti tározó elvi engedélyezési terve

A vízzel körbezárt Horgoló-tanya, háttérben a Bátka (2010)

Takta árvízvédelmi töltésének megnyitása (2010)

Az ezredforduló környékén levonult tiszai árvizek ráirányították a figyelmet az árvízvédelmi rendszer biztonságának fokozására. Az árvízszintek növekedése indokolta az árvizek elleni védekezés minden lehetséges módjának vizsgálatát. A vizsgálatok mutattak rá az árhullámcsúcsok árapasztó tározókkal történő csökkentésére. Ezzel a megoldással az elsődleges cél megvalósításán túl lehetőség nyílik a felszíni vízkészletek természetközeli kihasználásával a természeti értékek megőrzésére is. A tervezett tározó megépítésével a védekezési költségek csökkenése mellett növekedne a térség és a Tisza alsó szakasza mentén lévő települések árvízvédelmi biztonsága is, amely elősegítené a gazdaság gyarapodását és a térség lakosságmegetartó erejének javulását.

A projekt keretében tervezett beavatkozások olyan árvízvédelmi rendszer kialakítását, megvalósítását és működtetését szolgálják, mely konkrét céljai kialakításánál figyelembe veszi a védendő értékek nagyságát, beleértve ebbe az emberi élet és más kardinális értékek védelmét, azaz az árvízi kockázatok mértékét.

Ennek megfelelően a projekt célja a jelenleg érvényben lévő jogszabályi előírásokkal és az OP-ban meghatározott célokkal összhangban – a VTT-ben meghatározottak alapján - a tározó megépítése által a Tisza teljes hazai szakaszán a rendkívüli árhullámok csúcsvízszintjeinek csökkentése is.

A projekt konkrét céljai illeszkednek a magyar vízügypolitika országos és ezen belül a Tiszavölgyi Árvízvédelmi Fejlesztési Koncepció céljaihoz is.

Az új MÁSZ rendeletben meghatározott mértékadó árvízszint + magassági biztonság mellett a koncepció konkrét célja továbbá a VTT-ben meghatározott célok is, a 2004. évi LXVII. törvény szerint. Ennek értelmében cél még - a tározók megépítése és a nagyvízi meder vízszállító képességének növelése által - a Tisza teljes hazai szakaszán a rendkívüli árhullámok csúcsvízszintjeinek 1,0 m-rel való csökkentése is.

A fejlesztés által érintett terület Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, az Alföld nagytájban, a Közép-Tiszavidék középtájon helyezkedik el, valamint Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. A projekt a 2.07 árvízvédelmi öblözetben, összesen 4 település közigazgatási területét érinti (Kesznyéten, Tizadob, Tizalúc, Tizaújváros).

A vízbeeresztő és leeresztő műtárgyak

A tározó feltöltésére és leürítésére a Tisza jobb parti töltésének 498,8 fkm szelvényébe tervezett műtárgy szolgál.

Takta bal parti töltésben (a már meglévő árvízkaputól északra) beeresztő műtárgy létesül, a Takta vizének szükség esetén tározótérbe való bevezetésére.

A tározó töltései

A terület határolói a Tisza jobb parti töltése, a Sajó bal parti töltése, a Takta bal parti töltése és végül a Tizalúc - Tisza jobbpart között betervezett új töltés.

A tározó új töltése és a magasítandó töltések füvesített földművek, 5,0 m koronaszélességűek, 1:3-as kétoldali rézsúhajlásúak és mindkét oldalon 10-10 m széles fenntartási sávval rendelkeznek. Az új töltés hossza 5 661 m, a magasítandó töltések hossza pedig 28 453 m. A földművek magassága a maximális tározási vízszint (96,61 mBf) fölött 1,0 m-es biztonsággal. Továbbá a töltéstartozékok fejlesztése is megtörténne.

Hullámvédő erdősáv

40-80 m szélességben, 28,5 km hosszon (170 ha) kerül kialakításra.

A projekt összköltsége : Br. 30,48 Mrd Ft.

A tározó fontosabb adatai

A vízkivétel helye: Tisza 498,8 fkm

Vízkivétel kapacitása: 400 m³/s

MÁSZ a vízkivételi helyeken: 97,10 mBf (új)

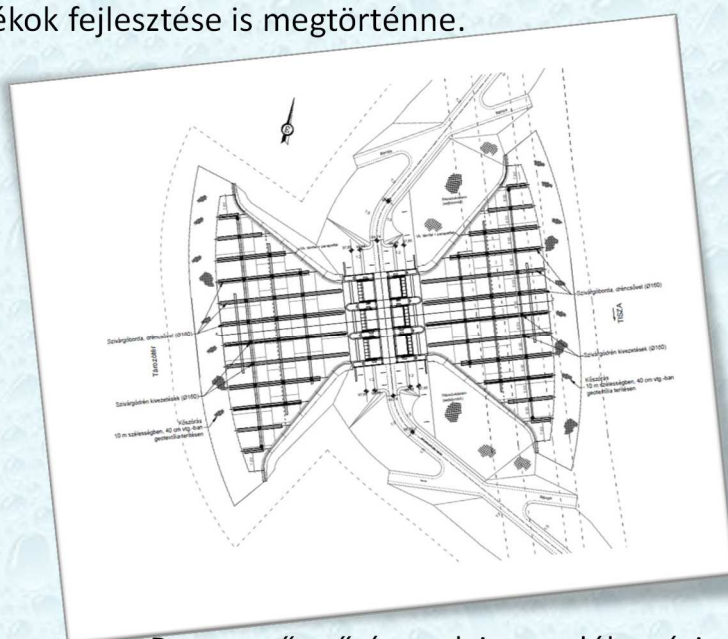
Maximális tározási szint: 96,61 mBf

Tározótöltés koronaszint: 97,61 mBf

Térfogat: 162,7 millió m³

Vízfelület: 39,9 km²

Átlagos vízmélység: 4,08 m

Beeresztő műtárgy elvi engedélyezési terve

Tiszalöki vízlépcső és hajószilip rekonstrukciója KEHOP-1.3.0-15-2015-00009

A Tiszalöki Vízlépcső a 97/2007. (XII. 23.) KvVm rendeletben meghatározott kiemelt jelentőségű vízelétesítmény, amely a Tisza 518,225 fkm szelvényében helyezkedik el. A vízlépcső 3 egymás mellé épített fő létesítményből áll: a balparti háromfőgépes Vízerőműből, a középső háromnyílású duzzasztóműből és a jobb parti egykamrás hajószilipből. Ezekhez kapcsolódnak a különböző partvédőművek és telepi létesítmények. A vízlépcső eredetileg a Tisza mederátvágásában épült és a felhagyott meder kettős kőgátas mederelzárással lezárásra került. A mederelzárás és a felhagyott meder is a vízlépcső részét képezi.

A Tiszalöki Vízlépcső rendkívül jelentős vízgazdálkodási szerepet tölt be. A Tisza duzzasztása által létrejövő felvízi bögéből vízkiadás biztosítható a Tiszából a Keleti- és a Nyugati-főcsatornába.

A Keleti-és a Nyugati-főcsatorna, valamint az ezekhez csatlakozó öntöző-fürtök a Tisza-Körös-völgyi Együttműködő Vízgazdálkodási Rendszer része. Ez a nagytérségi vízgazdálkodási rendszer biztosítja többek közt a Hortobágy vidékén mintegy 200 ezer ha terület gravitációs öntözését, a Körös-völgy vízpótlását, valamint a Keleti-főcsatornán keresztül Debrecen tartalék ivóvízellátását is.

A Tiszalöki Vízlépcső nagy szerepet játszik a víziközlekedésben is. A vízlépcső a duzzasztása folytán a Tiszán Tiszalöktől Dombrádig, a Bodrogon a torkolattól az országhatárig III. osztályú víziutat biztosít. A műtárgynak jelentős szerepe van az árvíz és jeges árvíz levezetésében, a vízminőségi kárelhárításban, az ökológiai vízpótlásban és az ivóvízellátásban.

A projekt célja a Tiszalöki Vízlépcső (vízügyi kezelésben lévő része) átfogó rekonstrukciós munkáinak végrehajtása, melynek révén biztosítható lesz a kiemelt jelentőségű vízépítési létesítmény biztonságos, károkozásmentes és üzemszerű működése és fenntartása annak érdekében, hogy a műtárgy a vízszolgáltatásban, az árvízvédelemben, a folyógazdálkodásban, a hajózás területén, a megújuló energia hasznosításában és a környezeti kockázatok kezelése terén elláthassa feladatát és tovább tudja szolgálni Északkelet-magyarországot és a Tiszántúl térségét.

Szükséges a duzzasztómű gépészeti berendezéseinek és a tábláknak a felújítása, a műtárgy beton szerkezeteinek átfogó vizsgálata és javítása, a hajózsilip támpapuk átépítése és a gépészeti rendszer felújítása, iszapkotró és továbbító rendszer kiépítése. A partbiztosítások és vezetóművek igen rossz állapotban vannak, ezért azok átépítése indokolt. A projekt megvalósításához kapcsolódóan elengedhetetlen a kiszolgáló infrastruktúra (megközelítő és egyéb üzemi utak, monitoring hálózat) fejlesztése, kiépítése, rekonstrukciója.

A projekt, az előirányozott célok megvalósításával és így a műtárgy kielégítő műszaki állapotban tartásával közvetett módon hozzájárul az árvízi veszélyeztetettség csökkentéséhez, ezen keresztül a klímaváltozás következtében gyakoribbá váló szélsőséges árvizek emberi egészségre és életre, a vagyoni, a vizek minőségére, a környezetre, a kulturális örökségre, a gazdasági tevékenységre és az infrastruktúrára gyakorolt káros hatásainak mérsékléséhez is.

Tiszalöki vízlépcső, jégtábla törés

Tiszalöki vízlépcső, jégtáblák torlódása

A fejlesztés célja és elvárt eredményei:

A Tiszalöki Vízlépcső rekonstrukciós programja a 90-es években indult, majd ez a folyamat lelassult, 2010 után teljesen leállt, így a program nem fejeződött be.

A projekt célja egy átfogó rekonstrukció annak érdekében, hogy a műtárgy az árvízvédelemben, folyógazdálkodásban, hajózás területén, megújuló energiahasznosításban és a környezeti kockázatok kezelése, valamint az vízellátás területén tovább tudja szolgálni a térséget.

Szükséges a duzzasztómű gépészeti berendezéseinek és a tábláknak a felújítása, a műtárgy beton szerkezeteinek átfogó vizsgálata és javítása, a hajózsilip támpapuk átépítése és a gépészeti rendszer felújítása, iszapkotró és továbbító rendszer kiépítése. A partbiztosítások és vezetóművek igen rossz állapotban vannak, ezért azok átépítése indokolt. A projekthez megvalósításához kapcsolódóan elengedhetetlen a kiszolgáló infrastruktúra (megközelítő és egyéb üzemi utak, monitoring hálózat) fejlesztése, kiépítése, rekonstrukciója.

A beruházási költsége összesen: Br. 3,5 Mrd Ft

"Árvízvédelmi védvonalak mértékadó árvízszintre történő kiépítése, védvonalak terhelésének csökkentése a Közép-Tiszán az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság működési területén" című projekt KEHOP-1.4.0-15-2015-00010

A projekt keretében tervezett beavatkozások olyan árvízvédelmi rendszer kialakítását, megvalósítását és működtetését szolgálják, mely konkrét céljai kialakításánál figyelembe veszi a védendő értékek nagyságát, beleértve ebbe az emberi élet és más kardinális értékek védelmét, azaz az árvízi kockázatok mértékét.

A fejlesztés keretében az alábbi beavatkozások tervezettek:

- Töltésfejlesztés a Csincse bal part 0+000 - 2+716 tkm között
- Töltésfejlesztés a Rima bal part 3+125 - 4+150 tkm között
- Töltésfejlesztés a Rima jobb part 3+200 - 7+955 tkm között

A fejlesztéssel érintett védvonalak által védett ártéri öblözetekben csökken az elöntés kockázata, nő az árvízi biztonság. Az előírásoknak megfelelően kiépített védvonalakon csökken a védekezési költség.

A fejlesztés műszaki szükségességét a 74/2014. (XII. 23.) BM rendeletben meghatározott mértékadó árvízszint, valamint a folyók árvízvédelmi fővédvonalainak magassági biztonsága, pontosabban a védvonal jelenlegi kiépítettségének a rendeletben meghatározott értékekhez viszonyított magassági hiánya indokolja.

A fejlesztés szükségessége szempontjából a társadalmi/gazdasági elvárások:

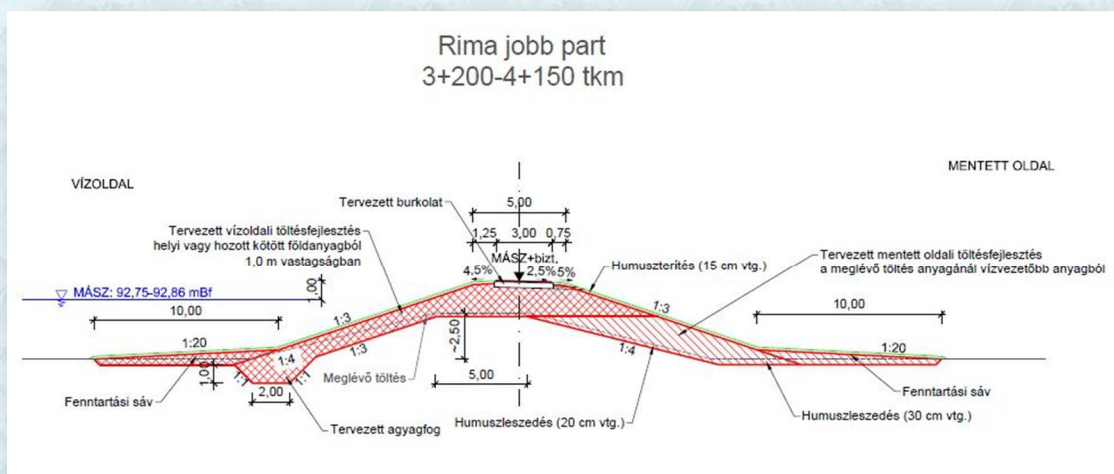
- Árvízi kockázat csökkentése a társadalmi (pl. kulturális értékek) és természetvédelmi értékek megőrzése érdekében;

- A térség folyamatos, nem kívánt népességcsökkenése, az országos viszonyokhoz képesti gazdasági elmaradottsága jelentős, javításának egyik módja a térség infrastruktúrájának, közte az árvízvédelmi helyzetének javítása lehetne;

- Jelen körülmények esetén az árvízi védekezés esetén a védekezési költségek jelentősek maradnak, illetve tovább nőnek.

Összességében megállapítható, hogy mindezek az elvárások együttesen indokolják az árvízvédelmi fejlesztés szükségességét.

A fejlesztéssel érintett települések: Négyes, Borsodivánka és Szentistván, lakosságuk pedig összesen 3500 fő.

A projekt általános célja a VTT program eddigi tapasztalatainak hasznosításával a Tisza-völgy árvízi biztonságának javítása.

A projekt műszaki tartalma

- A töltéskorona MÁSZ +1,0 m-es magassági biztonságra való kiépítése
- Előírt töltés szelvény méret kiépítése
- A vízdalali előtér rendezése, fenntartási sáv kialakítása, rendezése.
- Mentett oldali hossz-szivárgó kialakítása.
- A meglévő műtárgyak átépítése
- Töltéstartozékok előírások szerinti elhelyezése
- Árvízvédelmi infrastruktúra (gátörtelep) fejlesztése

A projekt összköltsége: 4,6 Milliárd Ft.

„Belvízvédelmi szivattyútelepek fejlesztése és rekonstrukciója” című projekt KEHOP-1.3.0-15-2016-00011

A belvízvédelmi szivattyútelepek rekonstrukciója keretében az előregedett, vagy nem megfelelő kapacitású, nem megfelelő üzembiztonságú szivattyútelepek rekonstrukciója valósul meg, a kapcsolódó műtárgyak, egyéb gépi berendezések, csőhálózatok, energiaellátó létesítmények, valamint a szivattyúgépházak, kezelőépületek átépítésével, felújításával. Cél a károk mérséklése, ezáltal az üzemeltetés költségeinek csökkentése.

A projekt hosszú távú célja a belvízi elöntések nagyságának és idejének csökkentése, a károkozások mérséklése, a védekezési költségek csökkentése, a főművek védképességének hosszú távú megőrzése. Közvetlen cél a belvízlevezető hálózat legkritikusabb pontjainak rekonstrukciója.

A vízügyi igazgatóságok kezelésében 598 db szivattyútelep van, ebből 320 db került átvételre a társulatoktól. Utoljára 2000-ben volt szivattyútelepi rekonstrukciós program, azóta a vízügyi igazgatóságok csak a legszükségesebb javításokat végezték el, átfogó fejlesztésre nem került sor. A belvízvédekezésnek alapvető eleme a szivattyútelep, melynek meghibásodása, nem biztonságos üzemelése a leggyakoribb hátráltató tényező.

A vízügyi igazgatóságok 41 szivattyútelepen terjesztettek fel rekonstrukciós igényt, ebből lett kiválasztva 9 vízügyi igazgatóság területén 11 db javaslat. A kiválasztás során előtérbe került a gerebek kiépítése, illetve korszerűbb berendezésre történő cseréje (9 db új gреб), az elektromos rendszerek biztonságának fejlesztése, illetve szivattyúegységek korszerűsítése. A kiválasztásnál szempont volt a térség belvíz veszélyeztetettsége is.

Projektelemekek és község érintettségük:

- Árpási szivattyútelep mozgó gреб cseréje
- Makádi szivattyútelep rekonstrukciója
- Bajszentistváni szivattyúállás átépítése
- XIV. torkolati szivattyútelep rekonstrukciója
- Ordacsehi szivattyútelep rekonstrukciója
- Búberki szivattyútelep gépészeti felújítása
- Győrteleki szivattyútelep elbontása és szivattyúállás kiépítése
- Olcsvai szivattyútelep rekonstrukciója
- Prügyi és Felsőberekci szivattyútelepen uszadékfogó gerebek kialakítása
- Szivattyútelepek rekonstrukciója
- Vargahosszai szivattyútelep rekonstrukciója

Beruházás összértéke: 820 Millió Ft

Prügyi és Felsőberekci szivattyútelepen uszadékfogógerebek kialakítása (ÉMVIKIG): 159 M Ft

A projekt fő célja a szivattyútelep üzembiztonságának fokozása, mely hozzájárul a belvízkárok mérsékléséhez, valamint a gazdaságos mezőgazdasági termelés feltételeinek megteremtéséhez. A Prügyi szivattyútelepen építendő mozgógeréb kiváltja a munkaigényes kézi uszadék eltávolítást. A térség belvízi helyzetén javít azáltal, hogy a telep fölötti mederszakaszon nem halmozódik fel az uszadék. Prügy belterületéről a csapadékvíz gyorsabban levezethető, mivel a Prügyi-főcsatornán érkező belvizek folyamatos, zavartalan átemelése biztosítható a szivattyútelepen. A Felsőberekci-főcsatornán a szivattyútelep üzemelésekor érkező nagy mennyiségű uszadék kiszedése időigényes és balesetveszélyes nehéz fizikai munka, ami nem teszi lehetővé több gépegység folyamatos üzemét. Az uszadék kiszedés megoldásával kisebb lesz az élőmunka igény, hatékonyabban üzemeltethetők a gépegységek.

„Belvízcsatornák fejlesztése és rekonstrukciója” című projekt

KEHOP-1.3.0-15-2016-00010

A klímaváltozás hatására mind gyakoribb a szélsőséges időjárás, a belvízrendszerekkel kapcsolatosan egyre nagyobb az elvárás a vízviszatartás növelésére, hogy a túl sok csapadék idején be lehessen tározni a vizet az aszályos időszakokra. A vízviszatartás révén javul az érintett terület vízháztartása.

Vízszintszabályozó műtárgyak építésével, illetve rekonstrukciójával biztosítható egy-egy kialakuló belvízhullám szabályozott levezetése, az alsóbb mederszakaszok és területek vízterhelésének csökkentése. Az így átalakuló vízrendszer, kiegészítve a kifejezetten medertározást szolgáló további tiltókkal és zsilipekkel, megteremti a vízmegőrzés lehetőségét. A medertározás a talajvizek megtámasztásával, a nyílt vízfelületek párologtatásával a terület természetes vízkészletének helyi hasznosulását szolgálja.

A belvízrendszereink részét képezik az állandó síkvidéki tározók, melyeknek a jelentősége - elsősorban a vízhasznosítás révén - egyre nagyobb lehet a jövőben. A rehabilitációs munkák során kiemelt figyelmet kell kapniuk a természetvédelmi kitűzéseknek és a többfunkciós létesítményeknek.

Projektelemekek és község érintettségük:

- Kepés-Lesvári öblözet fejlesztése I. ütem (a főcsatorna teljes hosszának mederrendezése műtárgy átépítésekkel) 5 község közigazgatási területét érinti,
- Bácsborsódi-II. tározó funkcióbővítése 1 község közigazgatási területét érinti,
- A Kis-Zala öblözet szakaszolásának és mobil szivattyúállás beépítésének tervezése, megvalósítása,
- Harangodi tározó és a Kállai-főfolyás rehabilitációja,
- Hejő-főcsatorna rekonstrukciója 6 község közigazgatási területét érinti,
- 54. sz. belvízrendszer rekonstrukciója Alsó-Ó-Berettyó ,
- 50. sz. belvízrendszer rekonstrukciója 46,6 km Árkus-főcs., Alsóselypes, Sarkad-Mérges-Sárosér, Görbeházi, Hódos-Örötvény,
- 48. sz. belvízrendszer rekonstrukciója Kösely, Tocó,
- Villogó belvízcsatorna rekonstrukciója, 2 község közigazgatási területét érinti
- Örvényabádi belvízrendszer csatornáinak és műtárgyainak komplex rekonstrukciója, 1 község közigazgatási területét érinti
- Hódmezővásárhely térségi vízrendszer komplex rekonstrukciója I. ütem 1 község közigazgatási területét érinti

Beruházás összértéke: 5,2 Mrd. Ft

Hejő-főcsatorna rekonstrukciója (ÉMVIZIG) 380 Millió Ft

Hejő-főcsatorna a 24. számú Hejő-Csincse-Laskó belvízvédelmi rendszer részét képező 08.03. számú Rigós-Sajózug belvízvédelmi szakasz területén található.

A meder az elmúlt években gyorsuló tempóban eutrofizálódott, náddal, úszó és lebegő hínárral benőtt, ami a nagytömegű víz levezetését akadályozza, lelassítja, ezért vált fontossá a mederrekonstrukció mielőbbi elvégzése.

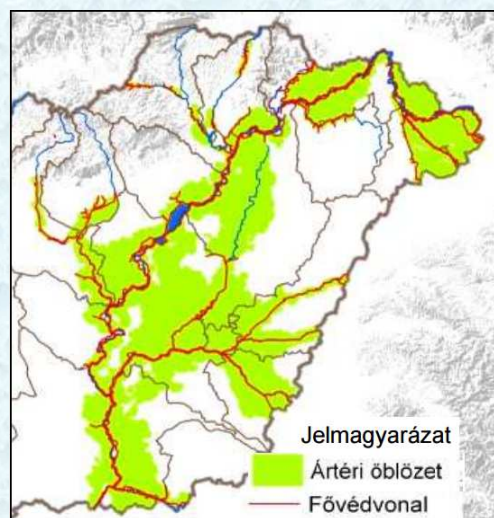

„Az üzemirányítási és monitoring hálózat fejlesztése” KEHOP-1.4.0-15-2016-00016

A Tisza-völgyi vízgazdálkodás, árvízvédekezés és árvízi üzemirányítás alapvető feltétele a lehetséges legnagyobb időelőnyt biztosító és a gyakorlati követelményeket kielégítő előrejelzés és hidrodinamikai modellezés követelményeinek megfelelő részletességű, biztonságosan működő monitoring rendszer kiépítése. Az árvízvédekezés eszköztárának a VTT keretében történt bővülése szükségessé teszi az árvízvédekezés gyakorlatának és az árvízi üzemirányításának a felülvizsgálatát. A megvalósult tározók száma és térfogata, nem kevésbé az üzemelési és üzemirányítási tapasztalatok már lehetővé teszik, hogy rendszerbe szervezve a mindenkorli helyzethez igazodóan a legkedvezőbb árapasztást megcélzó üzemvitel kialakítását. Az üzemirányítási és monitoring hálózat fejlesztése (KEHOP-1.4.0-15-2016-00016) projekt a Tisza-völgyi árapasztó tározórendszer üzemirányítási fejlesztését szolgálja. A projektgazda az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) és a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság, az Észak-Magyarországi Vízügyi Igazgatóság és a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság által alkotott konzorcium. A konzorcium vezetője az OVF, a konzorcium tagjai a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (FETIVIZIG), az Észak-Magyarországi Vízügyi Igazgatóság (ÉMIVIZIG) és a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (KÖTIVIZIG). A fejlesztéssel érintettek továbbá: Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság, Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság, Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság, Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság.

A projekt célja a vízgyűjtő monitoring olyan irányú fejlesztése, hogy biztosítani lehessen:

1. a vízgyűjtő monitoring,
2. a folyó monitoring,
3. az árapasztó tározó monitoring,
4. az árvízi tározók összehangolt üzemirányítási, hidrodinamikai modellezési, előrejelzési rendszer,
5. a döntés előkészítő közgazdasági modellek,
6. és a mindezekhez kapcsolódó informatikai fejlesztések kialakítását, megvalósítását.

Árvízzel veszélyeztetett területek
a Tisza és mellékfolyói hazai szakaszán

A projekt települési érintettsége:

Az érintett terület közigazgatási lehatárolása nem releváns, mivel közvetlenül az eddig megépült, illetve tervezett VTT tározók, valamint a Zagyva és a Körösökre eső árvízszint-csökkenő hatásával érintett ártéri öblözetek területére, közvetve pedig a hazai Tisza-völgy teljes területére kiterjed. Határait az árvíz-veszélyeztetett területek szabdaltsági határai jelentik. Az EU Árvízi Irányelve szerint elvégzett 2015. évi veszélytérképezési eredmények szerint terület a Tisza és a fő vízfolyások mentén az árvíz-veszélyeztetett terület összesen 13308,7 km² tesz ki, az érintett települések száma 506, az érintett lakosok száma 1 587 163 fő. Az esetleges elöntések átlagos vízmélysége 2,32 m.

A projekt beruházási összköltsége összesen: Br. 2,5 Mrd Ft

Beszámoló a Magyar- Szlovák Határvízi Bizottság Tisza és mellékfolyói Albizottságának ülészakáról

Magyar-Szlovák Határvízi Bizottság Tisza és mellékfolyói Albizottsága (a továbbiakban: Albizottság) 2016. április 26-29-én, Magyarországon, Poroszlón tartotta meg az évi rendszeres tárgyalássorozatát.

A rendezvényen a két ország határvízi együttműködésben érintett vízügyi szervezetei szlovák részről a Szlovák Állami Vízgazdálkodási Vállalat Kassai és Besztercebányai Leányvállalata, míg magyar részről a FETIVIZIG és az ÉMVIZIG - képviselői vettek részt.

Csoportkép (az Abaújvár – Kechnec Határmenti Hídnál)

Partbiztosítások a híd környezetében (a felső részen a szlovák oldali partbiztosítás)

A tárgyalássorozatot helyszíni határvízi szemlék is kísérték, így a szakemberek a tárgyalások megkezdése előtt a Hernád folyó határszakaszát, az Abaújvár – Kechnec települések közötti határmenti hidat, illetve a folyón kiépített partbiztosítási és vízelvezetési létesítményeket tekintették meg.

A helyszíni szemle tapasztalatainak kiértékelése, továbbá a folyó medrében kialakult zátonyok, hordalékok eltávolításával és az államhatár vonalának a megőrzésével kapcsolatos kérdések, feladatok kiértékelésére az ÉMVIZIG Hernádszurdoki Védelmi Központjában került sor.

A magyar és a szlovák vízügyi szakemberek eszmecserejére és az albizottsági jegyzőkönyv elkészítése Poroszlón, a Fűzfa Pihenőpark tárgyalóterme adott helyt.

Az albizottság magyar és szlovák tagozatának tagjai elkészöntek Göncz Benedek úrtól, a magyar tagozat korábbi vezetőjétől, nyugdíjba vonulása alkalmából.

Az albizottság történetéről készített előadás (PPT) az ÉMVIZIG honlapján elérhető.

Göncz Benedek úr az ünnepi ülésen

Az Albizottsági ülés zárásaként került sor HVB Főbizottsági jegyzőkönyv - tervezet elkészítésére és az Albizottsági jegyzőkönyv ünnepélyes aláírására.

Az albizottsági jegyzőkönyv aláírása

(szerző: Szabó László)

Nyugdíjas Találkozó - 2016

Az Észak–magyarországi Vízügyi Igazgatóság - a 2015 évben megtartott nagyszerű találkozóra való tekintettel - 2016 évben is megrendezte a találkozót volt dolgozói tiszteletére. A 2016. május 19-én megtartott rendezvényen közel 140, rég nem látott nyugdíjas kolléga vett részt. A rendezvényen Rác Miklós igazgató úr köszöntötte a nyugdíjasokat, majd rövid összefoglaló beszédében bemutatta a 2016 évben induló projekteket.

A köszöntőt követően nyugdíjasainkkal egy jó hangulatú vacsora mellett, kötetlen beszélgetés keretei között, a múltat idéző vízügyes fotók diavetítésével a régi szép időket elevenítettük fel.

Ezúton is köszönjük minden kedves nyugdíjas kollégánknak megtisztelő jelenlétét és reméljük jövőre ismét találkozunk!
(Fotók : Tóth Balázs)

Rác Miklós igazgató köszöntője

Készülődés az ünnepi ebédhez

Múltidéző diavetítés

Egy baráti társaság

Baráti beszélgetések

50 Év!

50 Év! Történelmi léptékben mérve röpké idő. De az ember 50 év alatt – ha a sors is kegyes hozzá – leélte az élete túlnyomó részét, főleg akkor, ha a „0” pont a 24-es számról indult.

Ezelőtt 50 évvel, 1966-ban lettem okleveles építőmérnök – akkori nevén – a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Általános Mérnöki Karán (ma: BME).

Kedves hagyomány, hogy ünnepélyes keretek között köszöntik az egyetem volt diákjait, akik 50, 60, 65, 70, 80 évvel azelőtt kapták kézhez diplomájukat. Csak a rend kedvéért említem meg, hogy a fenti számok arany, gyémánt, vas, rubin és platina díszoklevél átadását jelentik.

2016. május 25-én egyike voltam annak a 234 főnek, akik a megtisztelésben részesültek.

Hát ilyen még nem volt az életemben, és csak reménykedem, hogy még lesz. Megható érzés volt. Emlékeszem, amikor a sikeres felvételi után beléptem az egyetem patinás, tiszteletet parancsoló épületébe, tele voltam izgalommal, kétségekkel. Vajon mit is jelent, hogy egyetemi hallgató lettem, hogy elkerültem a szülői háztól? Milyenek lesznek a diákévek? Meg tudok-e felelni a követelményeknek?

Aztán eltelt öt év, és még 50 év!

Sebaj!

Mielőtt a diplomakiosztó ünnepség elkezdődött, egy kicsit elidőztem az aulában, az ismert tanszéki folyosókon. Visszajöttek az emlékek. Nemcsak a vizsgák, szigorlatok, hanem sajnos ma már néhai professzoraink emléke is.

Ma csak mosolyogni lehet azon, hogy legfőbb eszközünk a logarléc, a „tekerős” számológép, a fejes és derékszögű vonalzó és a tuskihúzó volt. Szerencsére ma már ezek csak a mi emlékinkben élnek. Neves professzorainktól, oktatóinktól kapott muníció viszont végigkísérte szakmai pályámat. Köszönet érte!

Visszatérve a jubileumi ünnepségre, sokunk arcán látszott a meghatottság és az öröm. De jelen volt a kíváncsiság is. Vajon felismerjük-e volt évfolyam –és tankörtársainkat, akikkel sok esetben több évtizede nem találkoztunk? Jó érzés volt részt venni az ünnepségen, ahol egy néhány órára ismét diáknak érezhettem magam. Köszönet az egyetem vezetésének! Örülök, hogy e 234 év óta fennálló patinás intézmény hallgatója lehettem.

(Szerző: Pados Imre nyugalmazott igazgató)

Az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság nevében ezúton is gratulálunk az aranydiplomához. Jó egészséget és hosszú, boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

MHT – Víz Világnapi ülése Bőcsön

A Magyar Hidrológiai Társaság Borsodi Területi Szervezete hagyományőrző jelleggel megtartotta a Víz Világnapja alkalmából ünnepi előadóülését az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság, Bőcs Község Önkormányzata és a Borsodi Sörgyár Kft. támogatásával.

Az előadóülésnek Bőcs Község Önkormányzata adott helyet 2016. március 23-án a Faluházban, ahol színvonalas programmal várták az érdeklődőket. Előadást hallhattak többek között a Bőcsi Sörgyár részéről, a sörgyár működéséről és termékeiről és a víz, sörgyártásban betöltött szerepéről. Az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság igazgatója Rácz Miklós a nagyvízi mederkezelési tervek készítéséről tartott előadást, de megtekinthettük a Bőcsi Általános Iskola és Szakiskola, Alapfokú Művészeti Iskola diákjainak műsorát és a rendezvény fénypontjaként még a tér díszkútjából is sör folyt...

(fotók: Tóth Balázs)

Köszöntők

A Művészeti Iskola diákjainak műsora

Díjátadások

A csapból is sör folyt...

MHT - Rakacai-tározó rekonstrukciója előadás

A Magyar Hidrológiai Társaság Borsodi Területi Szervezete és az ÉRV Zrt. szervezésében 2016. április 28-án megrendezésre került a "Rakacai-tározó rekonstrukciója" c. program, melyen érdekes előadást hallhattunk a „Természeti katasztrófák megelőzése és kezelése a Rakacai-tározónál” című Svájci-Magyar Együtműködési Programról. Bemutatásra került a projekt és sok érdekesség hangzott el a kivitelezési tapasztalatokról. (Fotók: Tóth Balázs)

Szolnoki megemlékezés

A Tisza (Tiszazug alatti szakaszán) és a Hármas-Körösön az eddigi legnagyobb, rendkívüli készültséget követelő árhullám vonult le 2006 tavaszán, amely a térségben több ezer ember életét, otthonát, vagyont fenyegette, és Csépa, Tizsasas, valamint Szelevény települések kitelepítésének elrendelését indokolta. Az itt élők sohasem felejtik el azokat a kétségbeesett napokat, de az összefogásnak, és az új technikai megoldásokat, módszereket is felvonultató sikeres védekezésnek köszönhetően megmenekültek a katasztrófától.

A tízéves évforduló apropóján a védekezésben résztvevők tiszteletére a Közép – Tisza - vidéki Vízügyi Igazgatóság a rendkívüli árvíz emlékét felidéző konferenciát rendezett, mely megemlékezésen Igazgatóságunk is részt vett.

Szolnok, Megyeháza díszterme

AZ 1878. ÉVI NAGY MISKOLCI ÁRVÍZ EMLÉKÉRE

A XIX és XX. század legnagyobb hazai természeti katasztrófái közé tartozik. 1878. augusztus 31-én hajnalban a Szinva és a Pece patakok árvize, néhány óra alatt csaknem teljesen elpusztította Miskolc belvárosát. Az árvíz 277 emberéletet követelt és emberek ezreit tette földönfutóvá.

A tragédia ma is ott él emlékezetünkben, ugyanakkor az idő múlásával az emlékek is fakulnak. Talán a mai „modern” ember már nem is hiszi, hogy technikai tudásunk és felkészültségünk mellett ilyen „nagy vész” előfordulhat.

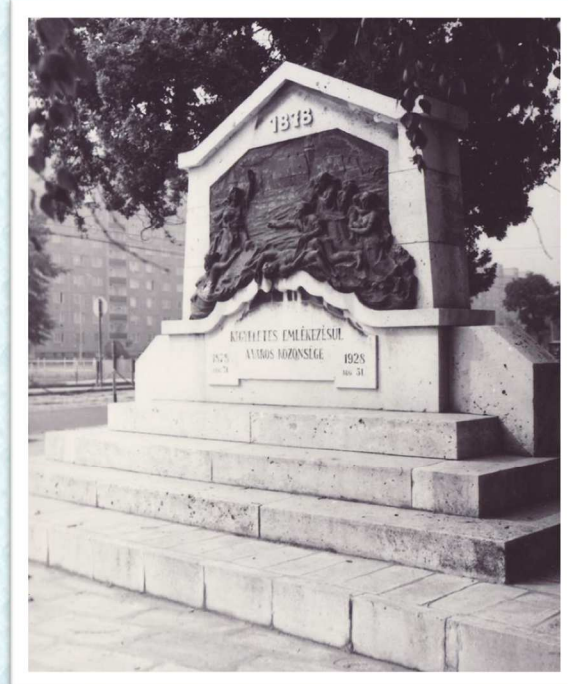
Az árvíz kialakulásáról és lefolyásáról a krónikák és későbbi értekezések részletesen beszámolnak. Ezek a városban kialakult magas vízszintekért csaknem minden esetben a Szinván akkor még működő malmokat, ill. a malomgátak mögött képződött torlaszokat, valamint a Pecéken érkező hatalmas víztömeget tették felelőssé. Azt is többen megbecsülték, hogy az árhullámot kiváltó csapadék és a lefolyó víztömeg mekkora lehetett, ugyanakkor ezek a becslések igencsak tág határok között mozogtak.

Az árvíz „régén” volt, Miskolc városa jelentősen átalakult és gyorsan fejlődik napjainkban is. Ez a fejlődés drasztikus változásokat okoz a vízgyűjtőn és rontja a lefolyási viszonyokat.

Úgy gondolom, hogy a megemlékezés mellett, néhány talán eddig kevésbé ismert információ birtokában újra kell értékelni a tragédiát és ennek alapján ismételten, fel kell hívni a figyelmet városunk természetes és fokozott jelenkori árvízi veszélyeztetettségére.

Árvíz utáni kép (háttérben a Mindszenti templom)

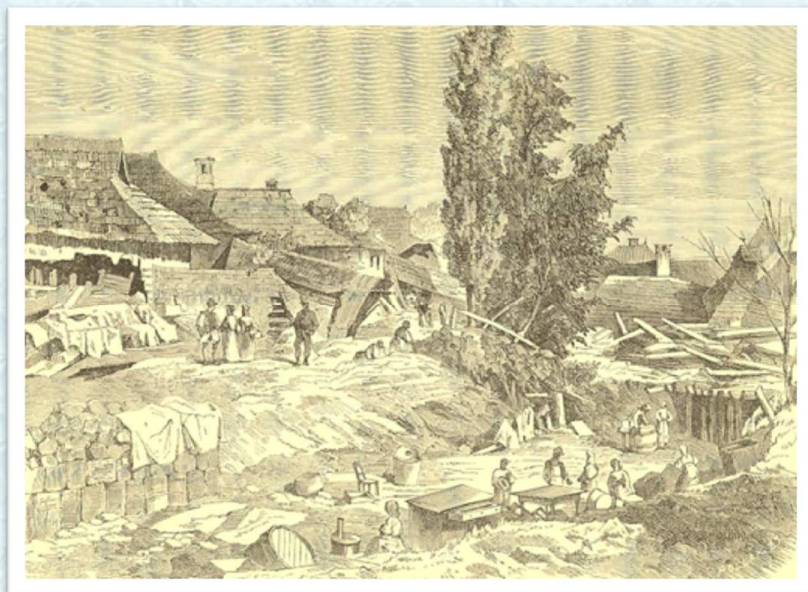
Az árvíz emlékműve
a miskolci Szent Anna téren
(Gárdos Aladár alkotása)

A „nagy árvíz”

1878. augusztus 30. napja nem különbözött sokban más nyári napoktól. Fülledt, meleg idő volt – ahogy az ilyenkor gyakran előfordul. Éjfél előtt 11 órakor, sűrű villámlás és mennydörgés közepette hatalmas zápor zúdult a városra. Sokan felriadtak és aggódva figyeltek, de miután éjfél körül a zivatar elvonult, ismét nyugovóra tértek. A Miskolcon lakók nem tudhatták, hogy a várostól nyugatra Diósgyőrben, Lyukóban, Perecesen, ill. a Bükkben is Répáshután, Óhután (*ma Bükkszentlászló*) és Hámorban is óriási felhőszakadás volt. Hajnali 1 óra után előbb a Pece két ága (Bedegvölgy, Bábonyibérc), majd rá fél órával a Szinva is kiöntött.

Az áradás félelmetesen gyors volt, hiszen percenként fél métert emelkedett a vízszint. A belvárosban sok helyen 2-3 m-es víz hömpölygött, de a medrekhez közelebb eső, alacsonyabb fekvésű területeken a vízmélység a 4-6 m-t is elérte. Az álmukból felriadóknak kevés esélyük volt a menekülésre és így nagyon sokan odavesztek.

Hajnali 4 órára a patakok visszatértek medrükbe és a napfelkelte borzalmas látványt hozott. A Szinva és a Pecék környékén ház alig maradt épen.

A Pece-part a Veres-hídtól keletre, az árvíz rombolása után

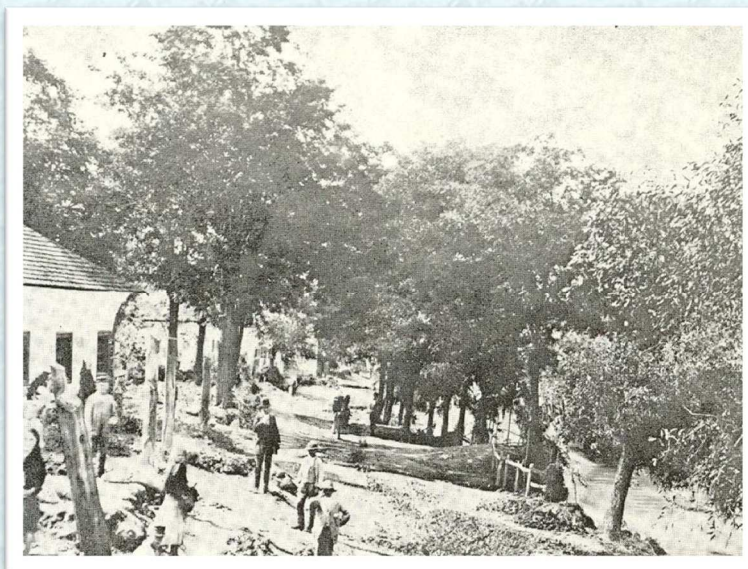
A rengeteg uszadékból torlaszok képződtek (a medrekben és azokon kívül is) és ezekben az épületroncsokon és egyéb tárgyakon kívül emberi és állati tetemek feküdtek. Az egész város sártenger volt és a víz az összes hidat tönkretette, „elmosta”.

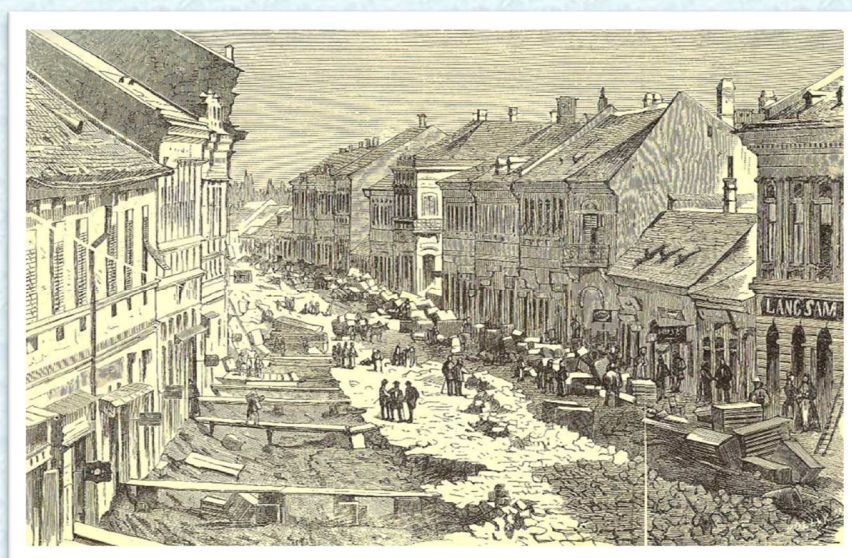
277 ember halt meg, a város 2972 épületéből 2182 rongálódott meg és 698 ház vált lakhatatlanná. Elveszett 19 ló, 65 ökör, 36 tehén, 216 sertés, 60 juh és megszámlálhatatlan apró jószág.

A vihar – Miskolcra érkezése előtt – Egerben pusztított és ott is 8 emberéletet követelt, majd továbbhaladt Mád, Tállya és Golop irányába, ahol szintén tetemes károk keletkeztek.

A sok halálos áldozat részben az áradás rendkívüli gyorsaságával, részben az akkori építési módokkal és lakhatási körülményekkel magyarázható. Sok esetben az összeomló gyenge épületek temették maguk alá az ott lakókat, több esetben pedig a pincelakásokban élők voltak az áldozatok. Mindezek mellett azonban a nagyobb erős épületek sem voltak biztonságban, hiszen a rohanó víz nem egyet alámosott, sokszor kertnyi nagyságú területek tűntek el a habokban.

Részlet a Szinva felső szakaszáról

A Fő utca az árvíz után

Az elmúlt 200 évben a történelmi Magyarország területén csak három esetben (az 1813. augusztusi felvidéki árvizeknél, az 1838-as jeges Duna árvíznél és az 1879-es szegedi Tisza árvíznél) jegyezték hasonló nagyságrendben a halottak számát, de a miskolci tragédia kis kiterjedését és áldozatai számát tekintve egyedülállónak tekinthető. *(Szerző: Kovács Péter)*